

Naziv istraživanja: ZNANJEM PROTIV OVISNOSTI

Provoditelj: OŠ "Ljudevit Gaj"

Godina provedbe: 0

Kratki sadržaj:

Ispitivanje stavova, definiranje predrasuda, dominantni odgojni stilovi obitelji, pojavnost konzumacije u širem i užem okruženju, samoprocjena osobnosti ispitanika (stupanj samopouzdanja!), opravdanost razloga za konzumaciju, no nim izlascima ispitanika, stupanj povjerenja u odrasle osobe u i izvan obitelji, svjesnost o novim ovisnostima: kocki, kla enju...

Istraživanje provedeno me u:

U enicima

Financijski podržano od:

NITKO

Ciljevi istraživanja:

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati mišljenja i stavove u enika 7. razreda prema sredstvima ovisnosti kako bi se temeljem rezultata mogle planirati preventivne aktivnosti

Metode istraživanja:

ANONIMNI ANKETNI UPITNIK

Uzorak:

23 U ENIKA VII. RAZREDA

Rezultati istraživanja:

Dobiveni rezultati ukazuju da su u prevenciji kod velikog dijela u enika prisutne predrasude osobito u podru ju: riziku na konzumaciju obzirom na potpunu ili nepotpunu obitelj, materijalni status obitelji, obrazovnoj razini roditelja zabludu o pove anoj razini odgovornosti obzirom na kronološku dob djeteta te dostupnosti droga na našem podru ju

Istraživanje je pokazalo da je u ovoj skupini ispitanika eš e prisutno eksperimentiranje s alkoholom i(li) cigaretama, koja dolaze iz obitelji u kojima su sami roditelj/i konzumenti (bez obzira na druge lanove obitelji), ali su pove ani rizici na konzumaciji u kasnoj adolescenciji obzirom na trenutno relativno nisku razinu samopouzdanja u enika te mogu i pritisak vršnjaka.

Bez obzira na obrazovnu razinu roditelji mogu biti uspješni u prevenciji ukoliko prakticiraju efikasne odgojne stilove. Iako u odgoju prevladava poželjan „topli i strogi“ odgojni stil (74% obitelji), ipak još uvijek (26%) roditelja prakticira nedjelotvorne odgojne stilove. Poznato je da „Autoritativni odgojni stil u kojem roditelji postavljaju jasna pravila ponašanja djeteta, ali uz objašnjenja; gdje postoji kontrola u kojoj se poštuje osobnost djeteta odgaja neovisnu, samopouzdanu djecu, s boljim akademskim uspjehom koja imaju zdrav socijalni razvoj i otporna su na rizike koji proizlaze iz druženja s vršnjacima dok hladni i strogi ili popustljivi roditelji koji odobravaju sve djetetove postupke odgajaju nezrelu djecu koja se slabije snalaze u susretu s izazovima.“

Dobro je imati na umu da je danas droga relativno jeftina jer je one iš ena , a time i dostupnija svoj djeci bez obzira na ekonomski status obitelji. Suprotno mišljenje (prisutno kod 40% djece) može stvoriti osje aj lažne sigurnosti od rizika neželjenog konzumiranja. Tako er dužnost je roditelja voditi brigu o kvaliteti slobodnog vremena djece. Osobni problemi djece u adolescentskoj dobi su esti i višestruki, a mogu biti uzrokom posezanju za sredstvima ovisnosti kao psihološkom potporom. O njima treba svakodnevno razgovarati jer nisu o iti na prvi pogled, a u svezi su sa :

A) RODITELJIMA: naj eš e navode: „nemaju razumijevanja za mene“ 43% „pomanjkanje razgovora“ 30% koje

naj eš e i uvjetuje nerazumijevanje članova obitelji pa se stvara dojam otuđenosti u obiteljima.

B) ŠKOLOM: izraženi su „problemi vezani za školski uspjeh“ 39 %, „strah od ispitivanja“ 48%, te „preopterećenost školom“ 22%.

Smislenim planiranjem dnevnih i tjednih aktivnosti u obitelji, racionalnom organizacijom učenika, te održavanjem radne discipline ovi bi se problemi ublažili.

C) DRUŠTVOM: uz „osjećaj neprihvatanosti u društvu“ 39%, „osjećaj nesigurnosti u društvu“ 35%, „različito stajalište u svezi s ponašanjem“ 35% tišti ih razaraju i „osjećaj manje vrijednosti“ 25% te „usamljenost“ 17%.

D) PROBLEMI SA SAMIM SOBOM prisutni su kao: „nezadovoljstvo fizičkim izgledom“ 48%, „osobna neuspješnost“ 43%, te nezadovoljstvo svojim osobinama 22%

Zanimljiv podatak da više od petine (22%) učenika ne bi u rješavanju problema zatražili pomoć ili savjet od roditelja, nego od prijatelja ili drugih osoba čime se šalje poruka straha ili nepovjerenja prema roditeljima.

Polovina učenika procjenjuje da je Zakon o zabrani prodaje duhana i alkoholnih pića osobama mlađim od 18 godina djelotvoran, a praksa je pokazala da ga se zbog pomanjkanja kontrole još uvijek svakodnevno krši, pa kao takav sam po sebi nije mjerilo za sigurno odrastanje djece. Iako su to činjenice otkako je Zakon na snazi osobno pozdravljam medijsku pozornost primjene i kontrole ovoga problema.

Upitani za opravdanost razloga zašto ljudi piju, puše ili uzimaju drogu u ovoj generaciji učenika smanjena je tolerancija na opravdanost konzumacije u odnosu na ranija ispitivanja, iako još uvijek u velikoj mjeri odobravaju sljedeće „razloge“: „dobro se naspavati“ 44%, „biti kreativniji“ 39%, „postići bolje rezultate u športu“ 35%, „probati kako to izgleda“ 35%, što govori da je preventivno i kontinuirano, potrebno posvetiti puno pozornosti ovoj problematici kako bi djeca razbila predrasude da je droga pozitivan stimulans koji život čini lakšim.

Iako gotovo svi učenici misle da su oni sami pa i njihovi roditelji dovoljno upoznati o štetnosti droga, u ovom području znanja nikada dosta jer se na tržištu neprekidno javljaju nove, lako dostupne, a vrlo štetne droge (čak u obliku osvježivača zraka). Prema podacima Ureda za droge RH na prostoru Republike Hrvatske svakodnevno se javljaju nove sintetske droge čije djelovanje još nisu odgonetnuli ni najbolji stručni timovi, pa trovanje takvim sredstvima sve eš e ima smrtni ishod.

Prema osobnim izjavama učenika „nitko nije probao drogu“, „s njom došao u kontakt“, a uglavnom se niti „ne družite s vršnjacima koji su konzumenti“ dobro je prisjetiti se dobrih zaštitnih mjera, a to su: snažne i pozitivne obiteljske veze, roditeljsko nadgledanje djeteljih aktivnosti i njihovih druženja, postavljanje jasnih pravila ponašanja i dosljedno praćenje njihovog provođenja te stvaranje snažnih veza s institucijama u koje su djeca uključena; škole, klubovi ...

Na pitanje „Što bi učinio da znaš da netko od tvojih prijatelja uzima drogu?“ najveći broj anketiranih učenika veći tradicionalno bi „razgovarao s njim i pokušao mu pomoći“ 65% ili bi „rekli prijateljima i zajedno bismo mu pokušali pomoći“ 52%, ali to je pogrešan stav jer vršnjaci ne mogu biti terapeuti već se i sami izlažu riziku da budu uključeni u krug ovisnika.

Pohvalno je da bi se 30% učenika ohrabrilu i odlučilo „obavijestiti njegove roditelje“ što treba pozdraviti jer naj eš e roditelj zadnji i (pre)kasno saznaje za najdelikatnije probleme svoje djece.

Iako 53% učenika smatra samog konzumenta odgovornim za ovisnost, a njih 22% odgovornost pripisuje roditeljima. Primjetno je da u obiteljskom odgoju kod djece izostaje povjerenje u figuru roditelja, osobito oca (svega 8% djece bi svoje najozbiljnije probleme povjerilo ocu!), ali i majke (57%) učenika bi joj povjerilo svoje najozbiljnije probleme) pa se stvara dojam da su u percepciji određenog broja učenika roditelji „u sjeni“. 13% djece bi svoje probleme povjerilo radije bratu ili sestri, a 22% djedu ili baki. Također samo 52% djece smatra da ih roditelji „poznaju potpuno“, a 44% „dovoljno“ da bi na vrijeme mogli primijetiti da su „skrenuli s puta“. Je li to „dovoljno“ zaista dovoljno? Zato je nužno je izgrađivati putove povjerenja između djece i oba roditelja.

Zabrinjava podatak da čak 52% djevojčica i dječaka ima iskrivljenu sliku o sebi i svijetu čime su izloženi visokom faktoru rizika na traženje psihološke potpore u sredstvima ovisnosti.

Zbog toga je nužno poraditi na podizanju samopoštovanja djece kao i poruke da se do uspjeha dolazi trudom i odricanjem jer su, najvjerojatnije, mediji kroz reklame nametnuli djeci sliku svijeta o „uspjehu bez truda“.

Važno je imati na umu da se i u našim prostorima rizik ovisnosti značajno proširuje; osobito na kockanje i klađenje, igre na sreću, te ovisnost o računalu – internetu, zatim o televiziji i hrani što djeci nije dovoljno

poznato kao i na prisutnost novih, na žalost lako dostupnih droga.

I na kraju; djeca u Brodsko-posavskoj županiji koja ima 110 kilometara državne granice ve samom injenicom da su tu etiri legalna grani na prijelaza prema Bosni i Hercegovini, (kao i brojne mogu nosti ilegalnog prijelaza) su dodatno izložena riziku jer je trgovina drogom uz trgovinu oružjem najunosniji posao pa mogu postati laka meta trgovaca drogom.

Korištena literatura tijekom istraživanja i reference u kojima su rezultati objavljeni:

Eda Vujevi , Droga op a opasnost, Split 1999.

Adaptirani anketni upitnik, 2000., Nacionalnog centra za prevenciju